

Bilag 3.

BOLIGMINISTERIET

Den 7. april 1973.

Boligministerens bemærkninger til skrivelse af 23. marts 1973 fra Kommunernes Landsforening.

Kommunernes Landsforening giver i skrivelsen udtryk for principiel tilslutning til lovforslagets indhold. I skrivelsen fremhæves dog 4 bestemmelser, som efter foreningens opfattelse bør ændres.

Indledningsvis gør Kommunernes Landsforening det principielle synspunkt gældende, at en revision af „den grundlæggende fysiske planlægnings- og byggelovgivning“ bør foretages før gennemførelsen af en lov om lands- og regionplanlægning.

Med det citerede udtryk sigter Kommunernes Landsforening formentlig til den påtænkte kommende etape af den igangværende reform af planlægningslovgivningen. I bemærkningerne til lovforslaget (side 16) er redegjort for det forventede indhold af planlovsreformens næste etape. Det ville være principielt ønskeligt, om planlovsreformen kunne gennemføres under ét, men praktiske hensyn taler for, at reformen opdeles i etaper, der hver for sig udgør et selvstændigt hele. Hertil kommer, at der er et påtrængende behov for en sammenfattende regionplanlægning. Der må antages at gå flere år med udarbejdelsen af de første regionplaner, og det forekommer vigtigt, at påbegyndelsen af regionplanarbejdet ikke udskydes i afventning af en ændret lovgivning om primærkommunal planlægning i overensstemmelse med forenklingsbestræbelserne. Regionplanlægningen vil da også være stort set upåvirket af de ydre rammer for den primærkommunale planlægning.

Om de bestemmelser i lovforslaget, som efter Kommunernes Landsforenings opfattelse bør ændres, skal bemærkes følgende:

1. Kommunernes Landsforening tager afstand fra bestemmelsen i lovforslagets §

14, stk. 3, om, at boligministeren i forbindelse med godkendelsen af en regionplan kan foretage de ændringer, som skønnes at være påkrævede af landsplanmæssige hensyn. Foreningen finder, at boligministeren kun skal kunne enten godkende eller nægte at godkende en regionplan, og anser en hjemmel som den foreslåede til at foretage ændringer i planen for unødvendig, allerede fordi andre ministre end boligministeren har muligheder for at påvirke planen inden for deres sagområde. Subsidiært bør ændringer efter foreningens opfattelse kun kunne foretages vedrørende „de i planforslaget indeholdte zonegrænser“.

Kommunernes Landsforening synes at overse, at regionplanlægningen efter lovforslaget også er tænkt at skulle fungere som instrument for gennemførelsen af landsplanmæssige beslutninger. Det forekommer at være af helt afgørende betydning i så henseende, at staten har mulighed for i forbindelse med godkendelsen af en regionplan at foretage ændringer, som er påkrævet af landsplanmæssige hensyn.

Det følger af den foreslåede affattelse af § 14, stk. 3, at beføjelsen til at foretage sådanne ændringer reelt vil blive udøvet af det ministerudvalg, som regeringen agter at nedsætte. Den sektorstyring fra statslig side, som Kommunernes Landsforening også henviser til i sin begrundelse for henstillingen om en ændring af § 14, stk. 3, bør efter regeringens opfattelse som hovedregel udøves via den sammenfattende regionplanlægning, herunder gennem de i lovforslagets § 4 omhandlede „landsplandirektiver“ for regionplanlægningen. Dette er også udtrykt i bemærkningerne til lovforslagets § 4.